

ZPRAVODAJ HALENKOVSKÝ

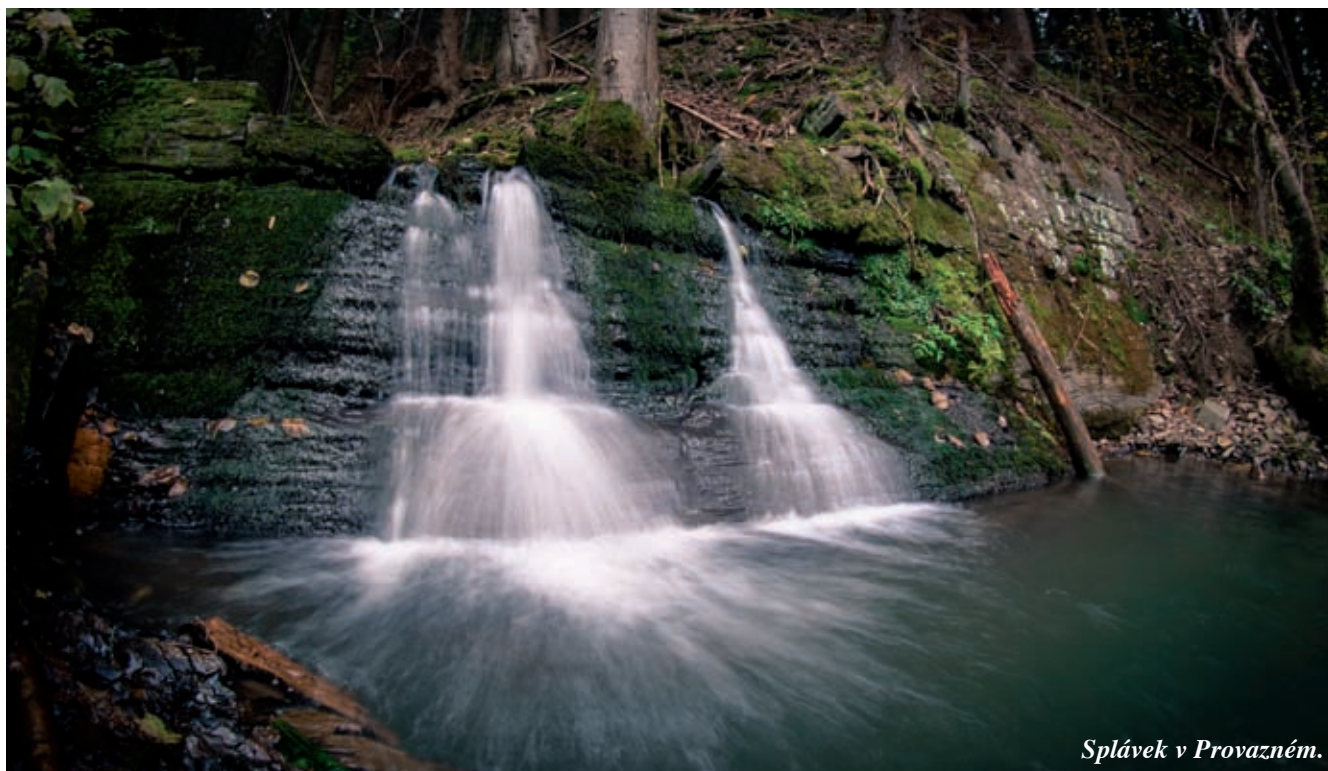
číslo 2/2018

www.halenkov.cz

Starosta občanům ● ZŠ ● Kroužek ml. hasičů ● Školka ● Historie obce ● Osobnost obce ● Sport

Hřeben za Kyčerkou (pohled na kyčerku a hřeben Javorníků).

Splávek v Provazném.

Fotky z Halenkova fotil Luboš Janota - děkujeme.

Starosta občanům

Vážení občané,

dne 14. 5. 2018 proběhlo další zasedání zastupitelstva naší obce. Mimo jiné se zastupitelé zabývali plněním rozpočtu za I. čtvrtletí tohoto roku. Velmi pozitivní je skutečnost, že příjmová část rozpočtu je v podílu z celoroční plněna na 28,7%. Ve výdajové části rozpočtu jsou úspory, protože v prvních třech měsících roku nebyly realizovány hlavní investiční akce rozpočtu. Jsem spokojen, že jsem mohl informovat zastupitele obce, že máme stavební povolení s nabytím právní moci na všechny připravované akce a to: Chodník Černý, Přechod Halenkov, Pavilon C naší MŠ, Sběrný dvůr Halenkov i Výstavní a spolkové centrum.

Uskutečnila se již výběrová řízení na MŠ, přechod u fary a opravy komunikací dané rozpočtem. Nyní probíhají výběrová řízení na Chodník LD – Černý a Sběrný dvůr Halenkov. Realizace většiny akcí začne v měsíci červnu a červenci.

V rozpočtových opatřeních jsme reagovali na poskytnuté dotace na činnost veřejně prospěšných prací a mzdy hasičů i na rozpočet úpravy budovy C naší mateřské školy.

Důležitým bodem našeho jednání bylo projednání a schválení Obecně závazné vyhlášky o stanovení případů vymezení kratší doby nočního klidu. V různých jsme prodiskutovali provozní záležitosti obce.

Rád bych poděkoval všem, kteří se podíleli na společenských akcích v obci, kterých nebylo málo.

Potěšil mě Halenkovský Frzegul – charitativní akce nás občanů, slavnostní otevření 3. NP naší ZŠ, velká okresní soutěž dětí v hasičském sportu u nás na hřišti, vítání občanů a další pořádané akce SPCCH, farností a souborem Kyčera.

Věřím, že se Vám líbil i program letošních Halenkovských slavností a že každý z nás si našel něco co ho potěšilo. Mám radost především ze zapojení našich dětí a občanů do programu, včetně parádního kácení máje v provedení našich hasičů.

Závěrem Vám chci popřát pevné zdraví a pěkné prožití prázdninových dnů.

Váš starosta Ing. Jiří Lušovský

Foto: Jiří Tkadlec

Sběr papíru 2018

Rok se s rokem sešel a opět jsme tu měli květen, což je u nás ve škole již pravidelně měsíc, kdy pořádáme sběr starého papíru. Akce probíhala v týdnu od 21. května do 25. května. Tak jako v předešlých letech i letos se zapojili všichni žáci školy, i když je nutno přiznat, že ne všichni se zapojili se stejným nasazením. Potvrdilo se, že nejaktivnější jsou ti nejmenší, zatímco s přibývajícím věkem snaha našich dětí klesá. Stejně jako v loňském roce se jednalo o soutěž třídních kolektivů o finanční výhru a rovněž byli odměněni tři nejlepší sběrači z každé zúčastněné třídy.

1. místo	5. třída	2 679 kg	2 000 Kč
2. místo	4. třída	1 433,5 kg	1 000 Kč
3. místo	3. třída	1 227 kg	500 Kč

Celkem jsme nasbírali necelých 9 700 kg papíru a získané finanční prostředky byly použity na peněžní odměny pro třídy, na sladkosti pro nejlepší sběrače tříd a na sladké poděkování žákům, kteří mi celý týden pomáhali s výběrem, vážením a skladováním papíru v prostoru dílen školy a následným naložením do kontejnerů k odvozu. Bez jejich pomoci by to určitě nešlo, takže všem zúčastněným patří mé velké poděkování.

Dále chci rovněž poděkovat všem zapojeným žákům, jejich rodičům a prarodičům, kteří jim pomáhali s dovozem a donášením sběru do školy.

Zbývající finanční prostředky škola použije na nákup některého sportovního vybavení do hodin TV, na odměny žákům za reprezentaci školy na různých akcích a další potřeby pro žáky.

Již nyní se těším na další ročník této vydařené akce a doufám, že se setká se stejným nasazením a zájmem žáků, tak jako letos.

*Mgr. Jana Podešvová
koordinátor EVVO*

Co se chystá, na čem pracujeme

Konec školního roku je tady, to ale neznamená, že zhasnou světla, všechno se zamkne a jde se pryč. Prázdninami počínaje, a také po nich je připravena spousta další práce a aktivit. O některých důležitých vás chci informovat.

1. Hned v polovině července začíná zhruba pro 36 dětí letní tábor v Huslenkách-Kýchová. Instruktory budou stejně jako v loňském roce naše učitelky a vychovatelky. K vytvoření naprosté pohody nebude chybět podpora od našich skvělých kuchařek.
2. Ve druhé polovině července proběhne ve škole oprava části kanalizace, která vede pod prostorem šaten. Je značně zastaralá a v průběhu tohoto školního roku se již několikrát ozvala prostřednictvím nepříjemného zápachu.

3. Takřka ihned po slavnostním otevření 3NP jsme začali využívat učebny a prostory určené pro potřebu školy. Po dohodě s obcí Halenkov, kde byla stanovena jasná pravidla i pro potřeby veřejnosti, se již začínají zajímat první skupiny a sdružení ohledně pronájmu některé z učeben na dobu po vyučování. Věřím, že správná komunikace a vzájemná vstřícnost pomohou k plynulému chodu a fungování všech.
4. Moc děkujeme pracovnícím mateřské školy za spolupráci a příjemnou atmosféru, kterou svou přítomností u nás ve škole vytvořily. Po čtyři roky svědomitě vedly jedno oddělení mateřské školy a upřímně musíme konstatovat, že nám tady budou chybět. Od září se do uvolněných tříd v přízemí opět vrátí naše dvě oddělení školní družiny, ve kterých může

svůj volný čas po vyučování trávit až
50 dětí z prvního stupně.

5. Projekt ERASMUS+, o který jsme žádali zhruba čtyři roky, a vždy jsme byli schváleni na pozici náhradníka, nám letos vyšel. S dvojnásobnou radostí, protože jsme to už při tak velkém zájmu a tlačení všech škol z republiky nečekali, se můžeme na začátku nového školního roku pustit do práce. Projekt má název „Od komunikace k porozumění“ a bude dva roky podporovat komunikaci a čtenářskou gramotnost žáků ve škole. Nebudou chybět ani zahraniční výjezdy některých pedagogů na metodické kurzy, abychom toho dosáhli co nejefektivněji.

Jistě by se našla spousta dalších činností, ale necháme si něco do příštího čísla. Krááásnééé prázdniny všem!!

😊😊😊

S. Ružičková

Soutěž Just dance

Letošní Halenkovské slavnosti 2018 se opět setkaly u dětí Základní školy Halenkov s velkou odezvou. Zúčastnilo se skoro 100 žáků z různých tříd. Tentokrát vystupující zvolili netradiční způsob prezentace. Inspirovala je velmi oblíbená videoherní série Just Dance.

Z mnoha nabízených hitů si nakonec vybrali –

1. ASEREJE (žáci 3. + 5. třídy)
2. TURN UP THE LOVE (žáci 7. třídy)
3. STARSHIPS (žákyně 9. třídy)
4. DRAGOSTEA DIN TEI (žáci 8. třídy)
5. RASPUTIN (žáci 3. + 5. třídy)
6. ZUZANA (žáci 1. třídy)
7. MAKARENA

Aby celý projekt nabral na napětí a zajímavosti, jednalo se o soutěž. Byla zvolena odborná porota a ta nakonec rozhodla, že první místo patří 7. třídě, druhé místo malým prvňáčkům a třetí místo obsadila 5. spolu s 3. třídou s písní Rasputin. Při písni Makarena se po vybědnutí k tanci přidali i diváci.

Za vydařená taneční čísla a jejich náročnou přípravu děkujeme nejen soutěžícím, ale i Mgr. Marii Davidové, Mgr. Pavle Feberové, Mgr. Jarmile Kopecké, Mgr. Ivě Zapalačové a Mgr. Zuzaně Maňákové, které s nimi poctivě trénovaly ve svém volném čase.

Doufáme, že vás naše taneční krea-
ce aspoň trochu pobavily - a že stejně
jako s radostí tančily děti, i vy „pro-
tancujete léto“.

Přejeme všem hodně slunce a zá-
bavy a školákům bezvadné prázdniny.

Mgr. Pavla Feberová

Šachy v naší škole

Po zhruba dvouletém fungování šachového kroužku si někteří naši žáci tuto hru zamilovali, oslovila je a stoupla úroveň jejich znalostí tak, že jsou schopni jezdit na různé mimoškolní a regionální soutěže. Nedávný šachový turnaj v Karloince ukázal, že podpora logického myšlení a náš prvotní záměr podpořit hru šachů, měly smysl. Mezi soutěžícími byli žáci z Nového Hrozenkova, Huslenek, od nás a nechyběli ani místní přeborníci. V náročném klání nakonec Ondřej Mrnušík vybojoval třetí místo, hned za ním se umístil Jiří Šulák. Oba chodí na druhý stupeň naší školy a jsou podle slov pana Josefa Václavíka, který je vede, velmi šikovní a nadějní v této pro mnohé nepochopitelné hře. Za jejich úspěchy a reprezentaci školy moc děkujeme jak trenérovi, tak samotným hráčům.

S. Růžicková

Maraton her

Kdo si hraje, nezlobí – heslo týdne od 4. do 8. 6. 2018. V prostorách Základní školy Halenkov probíhal Maraton her. Byly zvány všechny věkové kategorie od těch nejmladších až po ty nestarší, ale ti se bohužel letos nepřišli podívat, tak snad příště. V nově zrekonstruovaném třetím nadzemním podlaží jsme otevřeli jednu místnost, která byla určena na hraní ☺. K dispozici byly různé typy her, takže si na své mohli přijít opravdu všichni. Pro ty nejmenší byly připraveny dřevěné stavebnice, domino a různé skládačky. Pro děti předškolního věku a malé školáčky byly nachystány hry jako Pohádkohraní, Večerníček, Člověče, nežer mě, Člověče, zasměj se, puzzle a další. Ostatní školáci a dospěláci si mohli vybrat z velkého množství deskových her. Úplně pro všechny se na maratonu objevily smart hry, což jsou hry pro jednoho hráče, většinou zaměřené na představivost a logické myšlení jako např. Tučňáci na ledu, Anakonda, Záhadný hrad, IQ fit, Cubissimo a spousta dalších. Prozkoumat jste mohli také hlavolamy a různé obtížnosti labyrintu, kde se zjišťovala i motorická šikovnost. Kromě motoriky, představivosti a logiky přišly na řadu i vědomosti a znalosti ČR, ale i celého světa. To si mohli žáci ověřit při hrách jako je AZ kvíz junior, Česko junior, Kvíz o Evropě aj. Největší úspěch sklídily Monopoly, které byly

zajímavé tím, že se neobchodovalo s bankovkami, ale s elektronickou kartou, což se dětem velmi líbilo. Mezi dalšími oblíbenými hrami bylo Ubongo, Neobvyklí podezřelí, Slož to, Koncept, elektronická stavebnice, díky níž si mohly děti sestavit třeba rádio. Málo využívané se jeví hry pro dva hráče,

které byly zejména logického charakteru – Quarto, Goblíci, Logik, Quoridor, tak těžce se dětem přemýšlet nechtělo, ale to určitě do příštího Maratonu her dopilují. A doufám, že se přijdete podívat i vy ☺ a nejen podívat, snad si i něco zahrát.

Mgr. Lucie Kocurková

Kroužek mladých hasičů

Kroužek mladých hasičů Halenkov prožívá krásné období. Snažení při trénincích se odráží na výsledcích závodů a tak družstvo starších také poprvé vystoupalo na stupně nejvyšší. Tento historický mezník se datuje k 3.6. 2018, na soutěž v požárním útoku okresní ligy v Hovězí. Druhé místo těší o to víc, jelikož se závodů zúčastnilo úctyhodných 17 družstev a to jen v kategorii starších.

Abychom se ale nepřejedli požárního útoku, tak se užší výběr devíti mladých hasičů vydal dobývat také poháry v kategorii TFA, kde jen tvrdí hasiči doběhnou až do cíle. Přijali jsme pozvání SDH ze Stanovnice a vyrazili 27.5.2018 vyzkoušet jejich TFA překážkovou dráhu, ač na tréninku mnoho času nezbylo. A právě přesto, že tréninku nebylo mnoho, tak se opět ukázala šikovnost a všestrannost dětí a znovu to zacinkalo. 1. místo Lukáše Orsága v jednotlivcích a ještě větší radost z 1. místa Družstva chlapců rozveselily celou halenkovskou výpravu.

Závěrem bych chtěl poděkovat vedoucím a hlavně také mladým hasičům, kteří pomohli při organizaci dětského dne a podělili se s ostatními dětmi o radost z jedné z mnoha požárních disciplín. (JaM)

Co možná nevíte

Květen nám uběhl kosmickou rychlostí a jedna akce střídal druhou. Počínaje vystoupením dětí pro maminky, školním výletem do DinoParku v Ostravě, kde se děti vrátily o několik milionů let do minulosti a dokonce se mezi rozzářenými očima objevily i slzavé, plné strachu: „Paní učitelko, já se bojím.“ Další událostí bylo Vítání občanků v naší obci, kde děti pravidelně prezentují naši mateřskou školu. A i tentokrát svým vystoupením dojaly nejen rodiče, ale i prarodiče, který ukápla nejedna slzička. Možná si sami vzpomněly na dobu, kdy drželi v náručí své dítě a uvědomily si neúprosnost času.

Červen se nesl v duchu loučení s předškoláky. Tento velký den se uskutečnil na školní zahradě a to, za přítomnosti

rodičů. S dětmi se přišel rozloučit i pan starosta, který dětem popřál jak úspěchy ve školních lavicích, tak příjemné a ra-

dostné prožití prázdnin. Ještě než na dětské rameno dopadl pasovací meč se slovy ředitelky „tímto tě pasuji na školáka“, bylo pro všech děti mateřské školy přichystáno překvapení v podobě divadelního představení, kterého se ujalo oblíbené divadélka Leonka. Budoucím školákům byla předána šerpa a vzpomínková ročenka, která dětem připomene kamarády a dětství strávené v naší mateřince. K tradičním červnovým akcím patří účast na Halenkovských slavnostech, kde třídy vystupují se svým tanečním programem. Děti opět sklidily úspěch a ocenění přítomného obecního občanstva.

Nejsilnějším zážitkem pro děti je den, kdy mohou přenocovat v mateřské škole bez přítomnosti rodičů a vyzkoušet si svou odvahu a samostatnost. Touha nalézt poklad v lese ve světle baterky, připravit si večeři dle vlastního gusta, pochutnat si na pizzě a zažít pyžamovou diskotéku, je prostě super.

Dobu prázdninami využíváme také k uskutečňování výletů, při nichž děti poznávají jak zajímavá místa Halenkova, tak i širší okolí. Jedním z těchto výletů byla cesta vláčkem do Velkých Karlovic, kde měly děti možnost seznámit se se životem našich předků, vyzkoušet si práci s nářadím, které již dávno nahradily stroje.

Během letních prázdnin proběhne rekonstrukce bývalé knihovny na školní třídu, která byla již dříve k tomuto účelu zřízena. Na školní rok 2018/2019 bylo podáno 31 žádostí k předškolnímu vzdělávání, z toho bylo 25 žádostem vyhověno. Mezi přijatými dětmi je 6 dětí dvouletých. Z toho vyplývá, že kapacita MŠ se vyhoupla na 86 dětí.

Na závěr mi dovolu, abych Vám jménem svým i celého kolektivu MŠ popřála krásnou dovolenou, spoustu úžasných zážitků, dobrou náladu a optimismus.

Ivana Bátlová

Z HISTORIE OBCE HALENKOVA

150. let od založení továrny firmy Thonet na Halenkově

Jen málokterému podnikateli se podařilo, aby jeho příjmení bylo ztotožněno s předmětem, který vyrábí. Michaelu Thonetovi se to povedlo. Když se řekne "thonetka", je každému jasné, že se jedná o židli vyrobenou ohýbáním bukového dřeva. V současnosti je často zdůrazňován vliv firmy Baťa na rozvoj našeho kraje. Thonetův to však uskutečnili již o půl století dříve. Připomeňme si proto slavnou historii firmy Thonet, jejíž součástí byl i Halenkov.

Michael Thonet se narodil 2. července 1796 v německém Boppardu. Vyučil se stolařem a předmětem jeho zájmu bylo vyrobit jednoduchým postupem židli, která by nebyla drahá. Zkoušel ohýbat dřevo. Nejdříve svazky dřeva a později masivní bukové dřevo. Svoje výrobky představil v roce 1841 na výstavě v Koblenci, kde vzbudily značný ohlas. Na pozvání tehdejšího rakouského kancléře Metternicha odešel do Vídně, kde si otevřel vlastní dílnu, kterou v roce 1853 přepsal na svých pět synů (Michael ml., Josef, August, Franz a Jacob), nazval ji Gebrüder Thonet (Bratři Thonetové). V padesátých letech 19. století nastal ve Vídni nevídaný stavební rozmach a s tím i spojená poptávka po kvalitním a elegantním, ale ne příliš drahém nábytku. To přimě-

lo Thonetů k záměru rozšířit výrobu a postavit vlastní továrnu. Nepostavili ji však ve Vídni. Rozhodli se jít za surovinou, bukovým dřevem, ze kterého svůj nábytek vyráběli. Jako první postavili továrnu v moravských Koryčanech, které byly obklopeny rozsáhlými bukovými lesy. Výstavbu továrny řídil Michael Thonet osobně a v roce 1857 zde spatřila světlo světa i nejslavnější thonetka, židle č. 14 (mimochodem vyrábí se dodnes). Zájem o thonetky byl obrovský. Továrna v Koryčanech nestačila uspokojit poptávku a tak v roce 1861 byla postavena druhá, ještě větší továrna v Bystřici pod Hostýnem a v roce 1865 třetí ve slovenských Velkých Uherských.

Roku 1867 si firma Bratři Thonetové pronajala od vlastníka vsetínského panství, belgické společnosti Sociétés civiles de Wsetin, parní pilu na Halenkově. Po určitých úpravách měly být odtud dodávány nařezané soustružené tyče do ostatních továren. Později byla zřízena ještě rašplovna, ohýbárna a leštárna.

Halenkov byl posledním místem kam Michael Thonet na čas přesídlil, aby osobně řídil budování továrny a zavádění výroby. Bydlel u nadlesního, pana Jana Bernarda, v budově bývalého

Panského dvora. V roce 1871 ve Vídni Michael Thonet zemřel. Jaký měla továrna význam pro Halenkov? Obrovský. Našlo zde práci téměř 200 lidí, mužů i žen a řada pracovních úkonů, například, vyplétání sedáků byla prováděna podomácku celými rodinami. Pracovalo se v zimě od 7 do 19 hodin a v létě od 6 do 18 hodin včetně přestávek. Čistá pracovní doba byla 10 hodin. Práce v továrně se stala vítaným zdrojem příjmů a přispěla ke zlepšení života Halenkovjanů. Domnívám se, že díky ní nedošlo na Halenkově k tak masivní emigraci obyvatel do USA, jako se to stalo v sousedním Novém Hrozenkově, kde do Texasu emigrovalo okolo 1 000 lidí. Ba právě naopak. Za továrnou přišla do Halenkova i řada nových obyvatel, jejichž příjmení nám prozracují, že nejsou valašská - Winkler, Kraus, Handl, Hoffrichter, Politzer, Matzenauer, Stix či Fohler. Řízením továrny na Halenkově byli pověřeni správci. Od roku 1869 do roku 1885 to byl pan Josef Júlka a od roku 1885 do roku 1897 pan František Skoupil. Oba muži se stali v průběhu doby rovněž halenkovskými starosty. Od roku 1901 řídil továrnu na Halenkově vnuk Michaela Thoneta, pan Theodor Thonet (1864 - 1932).

Pozdrav z Halenkova u „Koňářků“

Všichni synové Michaela Thoneta byli nesmírně pracovití. Své postavení ve firmě si museli zasloužit a dobře znali i práci ve výrobě u strojů. To jim zajistilo pověst solidnosti a úctu zaměstnanců. Ve městech, kde firma působila přicházeli i se sociálním programem. Budovali dělnické domky, vodovody, kanalizaci, nemocnice, kampeřičku, konzumní družstva, nemocenskou pokladnu, požární sbory, závodní kapelu atd. Rovněž sortiment výrobků se neustále rozšiřoval, už to nebyly jen židle, křesla či věšáky, vyráběli i stoly, postele, květinové stojany, věšákové stěny, parkety, vycházkové hole, lyže, sánky, tenisové rakety, samozřejmě houpací křesla, sklápěcí a holičská křesla, nábytek pro panenky, dětské židle, lustry a garnýže a mnoho dalšího zboží. Výroba nestačila uspokojit poptávku a proto byly postaveny další továrny. V roce 1872 ve Vsetíně, roku 1880 v Novo-Radomsku (nynější Polsko) a v roce 1890 byla postavena poslední továrna v německém Frankenbergu (existuje dosud).

Roku 1890 firma Bratři Thonetové koupila od belgické akciové společnosti celé vsetínské panství včetně zámku. Do Vsetína přišel Theodor Thonet (syn Augusta Thoneta a jeho manželky Amálie Skoupilové). Byl příslušníkem již třetí generace Thonetů. Vystudoval Dřevařskou školu ve Valašském Meziříčí a dál pak pokračoval ve studiu ve Vídni. Theodor Thonet se oženil se svou setřenicí Rosou. Na Vsetíně se zapojil i do veřejného života. Stal se poslancem Zemského sněmu za Vsetín a byl radním vsetínského zastupitelstva. V roce 1906 obdržel Theodor Thonet čestné občanství města Vsetína a v roce 1911 byl jmenován čestným občanem Halenkov. Papež Pius X ho v březnu 1909 vyznamenal Záslužným křížem. Theodor Thonet daroval městu Vsetínu pozemek na výstavbu gymnázia, za výhodnou cenu odprodal pozemky pro výstavbu nemocnice, kterou po dostavbě částečně vybavil nábytkem. Jeho manželka Rosa pak financovala výstavbu nemocniční kaple. Thonetů stáli i za výstavbou železnice Vsetín - Velké Karlovice, zaváděním telefonu, Theodor Thonet vlastnil na Vsetínsku první auto a samozřejmě i vůdčí list č. 1. A tak bychom mohli pokračovat.

Doba do začátku 1. světové války bylo zlatým obdobím firmy Bratři Thonetové. V tomto období byly postaveny v údolí Kychová a Dinotice dva

lovecké záměčky. Později v třicátých letech byla postavena "Thonetova vilka" na Halenkově. Oba záměčky byly vybaveny úžasným nábytkem, který firma vyráběla pro světové výstavy.

Podle sčítání lidu z roku 1910 náleželo Thonetové továrně na Halenkově celkem 13 domů (čísla popisná: 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 46, 47, 48, 69, 318 a 364). Dalších 15 domů (čísla popisná 52, 53, 54, 60., 70, 71, 73, 74, 205, 228, 229, 230, 232, 291 a 327) náleželo Thonetovu velkostatku. Firma umožnila, aby v jejich domech byl umístěn poštovní úřad, četnická stanice i kancelář obecního zastupitelstva.

V roce 1914 vypukla 1. světová válka. Dělníci narukovali na frontu a místo nábytku se v továrnách vyráběly bedny na munici pro rakousko-uherskou armádu, která své dluhy, v souvislosti s rozpadem Rakousko-Uherska, nikdy neuhradila. Firma se ocitla ve finanční krizi. Již před koncem 1. světové války vyjmuli Thonetů z majetku firmy Bratři Thonetové celé vsetínské panství včetně zámku, továrnu na Halenkově, vsetínský pivovar a cihelnu. Předválečné zisky firmy byly totiž dávno vyčerpány a Thonetů se snažili špatnou situaci řešit přeměnou na akciovou společnost. Nepomohlo to, potíže se dále prohlubovaly. Nakonec byli přinuceni spojit se svým největším konkurentem, firmou Kohn-Mundus, do společnosti Thonet-Mundus. Ředitelem této společnosti se stal židovský obchodník Leopold Pilzer, který společnost řídil ze Švýcarska, dnes bychom mohli říct "manažerským způsobem". To se nelíbilo tehdejšímu řediteli závodu v Bystřici pod Hostýnem, Victoru Thonetovi, který na protest z firmy vystoupil a Thonetů tak přestali mít nad firmou kontrolu, měli v ní jen majetkový podíl.

1. října 1922 byla částečně a od 1. prosince úplně zastavena práce v halenkovské továrně. Stroje byly odvezeny do jiných továren, z továrního dvora se stalo skladiště dřeva velkostatku. Vodní pilu si pronajali dva američtí Čechové z Nového Hrozenkova vlastníci firmu "Nedvídek a bratři Mynářovi". Provoz v továrně na Halenkově byl znovu zahájen až v roce 1929 zásluhou Theodora Thoneta. Dala se do provozu parní pila a byla zahájena výroba bukového a jehličnatého řeziva, bukových hranolů a parket. 10. června 1931 vznikla veřejná obchodní společnost V. Thonet a spol. Společníky byli bratři Victor a dr. Richard Thonetové (synové Jacoba Thoneta) a jejich synovec August Erwin Thonet (syn Theodora Thoneta), který firmu řídil. Předmětem podnikání podle výpisu z obchodního rejstříku byl provoz parní a vodní pily, obchod dřevem a průmyslové zpracování dřeva. Později bylo rozšířeno o stavební a nábytkové stolařství provozované po továrníku, podnikatelství výroby dřevěných domků a podnikatelství staveb. Firma vypracovala několik typových projektů na výstavbu rekreačních chat, dřevěných domků a obytných nástaveb obchodů, jejichž provozní přízemí bylo zděné (předváděcími typy těchto staveb byla dřevěná vilka u autobusové zastávky vedle továrny a koloniální obchod Pavla Kopeckého).

Po smrti Theodora Thoneta došlo k prodeji zámku a části vsetínského panství paní Marii Batové. Většina členů rodiny Thonetů se vrátila do Vídně, kde měli rodinnou centrálu a na své statky v Rakousku a v Německu. Na území Československa zůstali jen Jůlius Thonet ve slovenských Velkých Uhřetích. Na Halenkově a v Kychově pokračovali v podnikání potomci

Theodora Thoneta, synové Hugo, August Erwin a dcera Theodora. Do halenkovské továrny byl ze vsetínského zámku přestěhován i archiv rodiny Thonetů, který zde byl uchováván i po celé období socialismu. Do archivu v Opavě byl předán až při konkurzu na přelomu století. Má rozsah 100 běžných metrů... S nástupem fašismu musel Leopold Pilzer, ředitel Thonet-Mundus, (vzhledem ke své židovské národnosti), emigrovat do USA. Předtím však uzavřel dohodu s Viktorem a dr. Richardem Thonetem, kteří se znovu ujali řízení firmy Thonet-Mundus.

Vratíme se zpět k potomkům Theodora Thoneta. Na záměcku v Kychově bydlela jeho dcera Theodora (1897 -1965), která se provdala za rakouského šlechtice Egona Karla Hanse von Babo. Měli spolu tři dcery - Helgu, Stutzi a Traute. Manželé se však ani po deseti letech

manželství rozvedli. S paní Theodorou přišla do Kychové třeba paní Stixová, která ve Vídni u Thonetů pracovala jako vychovatelka dětí. Paní Theodora von Babo vlastnila polesí Kychová.

Nejstarším synem Theodora Thoneta byl ing. Hugo Thonet (1892 - 1974). Hospodařil v polesí Dinotice, rovněž založil vlastní firmu Ing. Thonet-Dreschel (druhé příjmení zdědil sňatkem s baronkou Lisou von Dreschel) stavba stanů Vsetín Morava. Ing. Hugo Thonet měl dva syny - Erwina (nar. 1922) a Karla (1925 - 1993). Vzhledem k německé národnosti Thonetů byl Erwin odveden do německé armády. Bojoval v Africe, kde byl zajat a válku prožil v zajateckých táborech ve Skotsku a USA. Jeho mladší bratr Karel nebyl žádný náfuca a rád se kamarádil s "halenkovskými ogary". Jeho dobrými přáteli byl Ladislav

Machálek (čp. 36) a pan Ladislav Příhoda, který na něj i dnes v dobrém vzpomíná. "U rozcestí nad revírem v Dinotici stával dřevěný kříž. Ten byl přemístěn do zahrady u školy a místo něj byla na rozcestí postavena dle návrhu Thoneta, kamenná půlkruhová mozaiková kaplička, která byla v červnu vysvěcena". Tak zní zápis z původní kroniky obce Halenkov. Ing. Hugo Thonet se s první manželkou rozvedl. Znovu se oženil, jeho druhá žena byla maďarské národnosti.

Od roku 1931 řídil halenkovskou továrnu nejmladší syn Theodora Thoneta, August Erwin (nar. 1901). V letech 1932 - 1937 vyráběla firma obytné dřevěné domky. Výroba se postupně konsolidovala a začaly se vyrábět i stavebně truhlářské výrobky jako okna, dveře a postupně i skříňový a kuchyňský nábytek. V roce 1938 - 1940 se provedla rozsáhlá rekonstrukce pily na kapacitu cca 16 000 plm kulatiny, jejíž provoz byl na tehdejší poměry dobře zmechanizován. V době německé okupace se vyráběly převážně nouzové německé baráky a jen část výrobní kapacity byla zaměřena na výrobu tradičního skříňového nábytku. V továrně tehdy pracovalo okolo 260 zaměstnanců. August Erwin Thonet se oženil se svou sekretářkou, brněnskou rodačkou Elisabeth Čížkovou. Na Halenkově se jim narodily dvě dcery, Aglaia a Christina. (U porodu asistovala paní Marie Koňářková, čp 56).

Kroniku Halenkov z období německé okupace sepsal řídící učitel Jan Lukašík. V této kronice zaznamenal: "Proti Thonetovi samému se nepřátelství ani tak nepocitovalo. Vycházel občanům a obci v mnoha věcech ochotně vstříc, při mobilizaci v roce 1938 nastoupil jako poručík československé armády vojenskou službu a nacistické, případně henlainské smýšlení neprojevoval." Pod vlivem politické situace a vzhledem k německé národnosti Thonetů (všichni se narodili ve Vídni ještě za Rakouska-Uherska) se stali členy NSDAP. Nikdy však Thonetům nebyla prokázána aktivní spolupráce s nacisty se špatnými následky na české obyvatelstvo. Právě naopak. Můj děda obchodník Pavel Kopecký byl posledním předválečným starostou halenkovského Sokola. Po příchodu Němců byl zadržen a vyslýchán. Hrozilo mu zatčení. Propuštěn byl až díky intervenci pana Augusta Erwina Thoneta. Počátkem roku 1945, rozhodl se tehdejší majitel továrny, že tato bude evakuo-

TYP MALÉHO MODERNÍHO RODINNÉHO DOMKU

od Kč 7000 VÝŠE

NAŠE VERANDA

NAŠE LETOVIŠKO

Výroba dřevěných domků
V. THONET & SPOL.
HALENKOV

V. LEHNHARDT & S. R. O. VYBÁŘEČ-KALDÝMÝSTY

vána a postaven závod nový někde v západních Čechách. Došlo tehdy i k odvozu různého výrobního zařízení a práce v továrně byla částečně ochromena. V továrně se pracovalo až do konce dubna 1945. Ještě 2. května přijel August Erwin Thonet na Halenkov, aby vyplatil dělníkům mzdy. To, že před příchodem Rudé armády opustil Halenkov bylo opodstatněné. Potvrzuje to osud jeho bratrance, Julia Thoneta, vlastníka velkostatku ve Velkých Uhřecích. Ten, ač za války podporoval

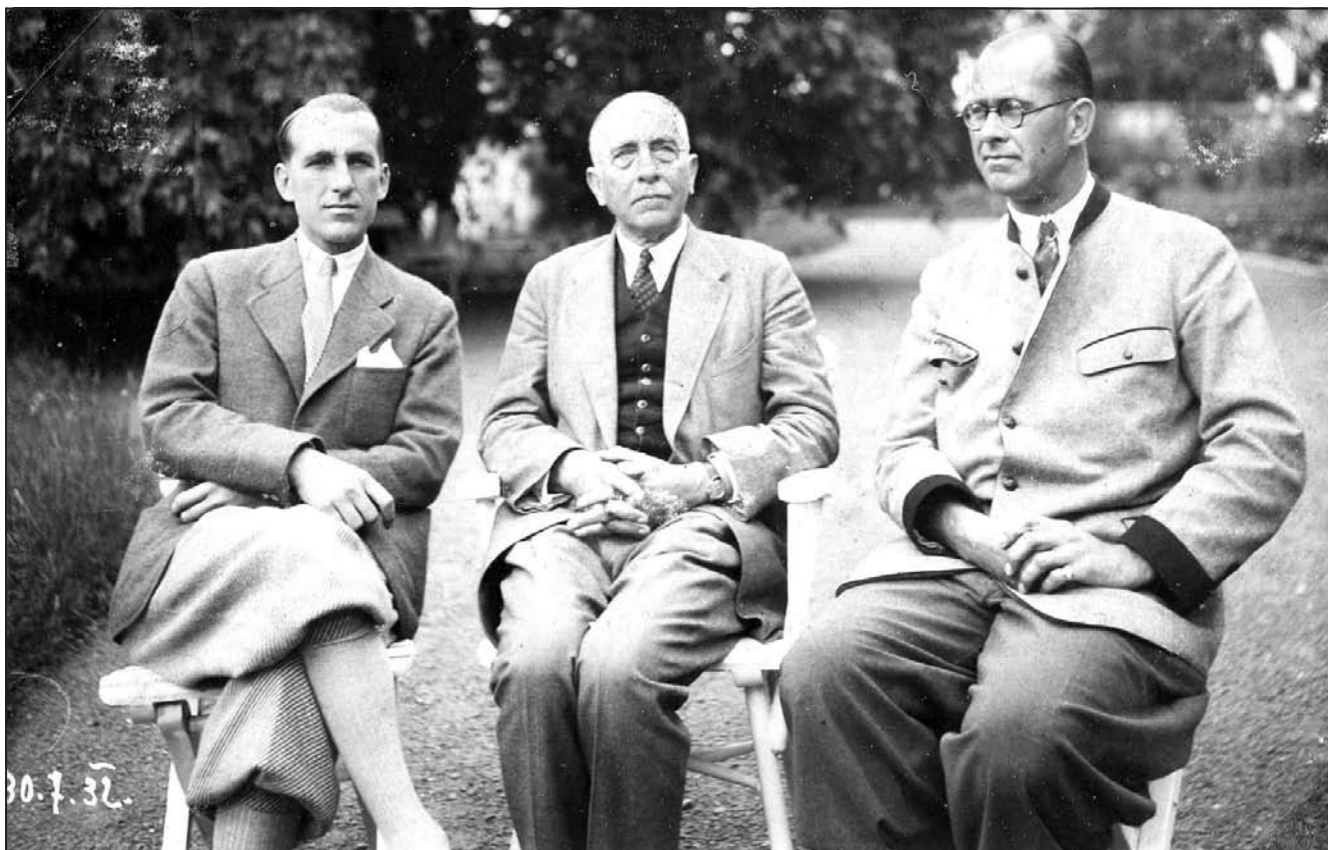
slovenské partyzány, přece po válce skončil ve vězení, kde i zemřel. V květnových dnech roku 1945 byla výroba v továrně na dobu jednoho měsíce zastavena. Došlo ke zřízení Národní správy a národním správcem se stal pan Vladimír Burda. Ale to už je jiný příběh.... Po válce byl v Československu veškerý majetek rodiny Thonetů zabaven. V současnosti je ve vlastnictví Thonetů pouze továrna v německém Frankenbergu. Zámek ve slovenských Velkých Uhřecích v devadesátých le-

tech zakoupil potomek Thonetů, pan Flavio Thonet, kterým jej rekonstruuje.

V roce 1968 se na Halenkově u příležitosti 100. výročí založení továrny uskutečnily dvoudenní oslavy.

Pavla Krejčí (krejcipavla@email.cz)

Zdroj: Jiří Uhlíř - Thonet Porýní - Vídeň - Morava, Živá historie - květen 2017, Revue Valašsko, Původní kronika obce Halenkova, informační brožura vydaná ke stému výročí UP závodu Halenkov, kniha Halenkov.

Theodor Thonet (uprostřed), se svými syny, nalevo August Erwin Thonet, napravo ing. Hugo Thonet.

Zdroj: Muzeum regionu Valašsko

LETNÍ KINA BUDOU!

Vajan se i letos chystá promítat v Halenkově. Abyste se co nejlépe bavili, vyhlašuje anketu, na co se půjdete podívat.

Napište, jaký film má pustit.

Svůj návrh pošlete buď: - **na email kino@vajanovo.cz**

- nebo zprávou do skupiny "**Vajanovo letní kino**" na Facebooku.

Do této skupiny se nejlépe zaregistrujte, aby vám neunikly termíny projekcí.

OSOBNOST OBCE HALENKOVA

Vzpomínka na učitele Mgr. Josefa VÁCLAVÍKA

Na svátek sv. Jiří, 24. dubna by se letos dožil osmdesátin bývalý pan učitel i ředitel místní Základní školy, Mgr. Josef Václavík. Osobnost, která si právem zaslouží našeho citlivého vzpomínkového ohlédnutí za vším, co se k jeho životu vázalo, čím byl naplněn.

Aby mé vzpomínání bylo přesvědčivé, přijala jsem srdečné pozvání na kávu ke vzpomínkovému rozhovoru od jeho ženy Blaženy k doplnění všeho, co mohla o něm znát jen osoba nejbližší.

Pan učitel Josef Václavík se narodil 24. dubna 1938 v Halenkově, jako druhé z pěti dětí Žofii a Josefu Václavíkovým. Tatínek klempíř a maminka porodní asistentka. Kvůli pracovní příležitosti se přestěhovali do Karolinky a po válce rodina odešla do pohraničí, odkud se vrátili v roce 1948, žili v domku Pod Břehem. Oba rodiče začali pracovat ve Vsetíně, tatínek ve Zbrojovce a maminka v nemocnici na novorozeneckém oddělení.

Josef velmi obdivoval svého staršího bratra, který jej značně ovlivnil zejména v oblasti sportu. S ním a dalšími chlapci ze sousedství se zabývali sportovní gymnastikou, fotbalem, lyžováním. Postavili si na zahradě hrazdu, cvičili a předbílali se, kdo který cvik udělá lépe. Mladší Josef zvládal všechno se staršími, a také se chodil dívat na cvičení mužů na nářadí do Lidového domu. Záliba, která se mu stala na celý jeho příštý život láskou.

Do základní školy chodil v Karolince, Dolních Dunajovicích a na Halenkově. Ve studiu pokračoval na vsetínském gymnáziu a po jeho absolvování se roz-

hodl pro Vysokou školu pedagogickou v Brně, obor český jazyk a tělesná výchova.

V roce 1954 postihla rodinu velká ztráta, kdy starší bratr Jan ve svých 19-ti letech tragicky zahynul. Snad i proto, že Josef přišel o bratra, o svůj vzor, se vydal cestou sportu, při kterém spolu trávili tolik času. A šel za tím s takovým nasazením, že jeho spolužák z Brna o něm napsal: „Josef už tehdy většinu z nás převyšoval svou cílevědomostí, smyslem pro povinnost, vztahem ke studiu a k životu vůbec.“

Hodně a rád četl, nejraději historické romány, literaturu faktu, a také poezii. Všude kde byl, cvičil. V Brně už pod vedením zkušených trenérů a učitelů, s největším zaměřením na sportovní gymnastiku. Tuto pak doplňoval plaváním, atletikou, lyžováním. Účastnil se závodů a k životu studoval.

Po ukončení vysoké školy byl povolán na vojnu. Měl štěstí. Vzhledem ke svému zaměření narukoval do Dukly Praha, kde trénoval s československými reprezentanty sportovní gymnastiku na nejvyšší úrovni. Nejraději měl hrazdu, kruhy, bradla a prostná cvičení. Ve sportovním oddílu sám vedl skupinu dětí.

Během vojny navštěvoval i představení pražských divadel, jako ABC, Karlín, Vinohrady, Semafor, a také Národní. Byl tomu rád, v Praze se mu líbilo. Mohl tam i zůstat, ale zvítězil vztah k rodnému Valašsku.

Jako mladý učitel začínal v Horním Lidči a po roce se dostal učit na Vsetín, kde byl velmi spokojený. V roce 1962 spojil svou životní cestu se svou spolužačkou ze Základní školy, Blaženou Koňářkovou, učitelkou těch nejmladších, se kterou založil rodinu. Nejdříve bydleli u jejích rodičů a poblíž si postavili společně rodinný dům, kam se v roce 1965 přestěhovali. Toto místo se stalo tichým svědkem jejich pěkného manželského soužití, trvající 54 let a také hřejivým domovem třem synům, kterým umožnili vzdělání. Dočkali se pěti vnoučat, které byly jejich společnou radostí.

Když se v roce 1967 otevírala v Halenkově nová škola, požádal pan ředitel Karel Vala Josefa, aby přišel učit na Halenkov. Nabídku přijal a velmi se těšil, že s podporou vedení školy mohl

vybavit novou tělocvičnu tím nejlepším vybavením, které bylo v té době dostupné. Spoustu věcí udělal sám s rodiči žáků, nebo se staršími chlapci. Skříň u tělocvičny byly plné nářadí, míčů, švihadel, obručí. Každoročně se připravovaly Dětské dny a Akademie, kde děti rodičům a veřejnosti předvedly, co umějí.

Na škole proběhlo mnoho závodů a soutěží a halenkovští se umísťovali na předních místech i v okresních soutěžích. Tělocvik dal mnohým zažít krásný, opojný a motivující pocit úspěchu, který jistě posiloval nejen tělo, ale i sebevědomí.

Pan učitel Václavík měl radost z každého výkonu svých žáků a práce jej velmi těšila. V Halenkově učil 31 let a za tuto dobu ze školy vzešli dobří cvičenci, a také několik úspěšných sportovců, jejichž sportovní kariéru sledoval, vystříhoval si novinové články o jejich úspěších a těšil se z nich.

Ale také žáci vzpomínali na svého milého tělocvikáře, na jeho úžasné veletoce na hrazdě, při nichž se zatajeným dechem nevěřícně zírali, že to jde. Mnohé ovlivnil při volbě povolání tak, že sami učí tělesnou výchovu, jako například vyznal i jeho bývalý žák, nyní učitel na vsetínské průmyslovce, pan Zdeněk Drga.

Nesmíme ale zapomenout i na skutečnost, že byl instruktorem lyžování a spoustu dětí naučil plavat.

Při své práci také 19 let metodicky řídil práci všech učitelů tělesné výchovy v okrese.

Josef miloval české a slovenské hory – Jeseníky, Krkonoše a nejvíce Vysoké a Nízke Tatry. Vozil zde své žáky na školní výlety a sám v mladších letech slezl většinu tatranských vrcholů, včetně hory nejvyšší – Gerlachovského štítu.

Ovšem největší láskou miloval rodné Valašsko. Obdivoval mluvu, literaturu, staré příběhy, staré fotografie, chalupy a přírodu. Měl prochozené každé údolí i přes vršky a z každé cesty si nosil nějaké dřevo, které pak doma opracovával a dával tak vznikat samorostům. Se zájmem sledoval řezbářské umění pana Josefa Juřice a ze stejného důvodu vyhledával řezbáře na jejich setkáních ve Velkých Karlovicích. Hodně o dřevu četl. Seznámil se s panem Mazáčem, který měl dílnu v Liptále a ten pro něj vyrobil první kvalitní dláta, aby i Josef mohl začít vyřezávat.

Tvořil deskové obrazy, krajiny, reliéfy, figurky a spoustu šperků.

Vůně dřeva a práce s ním se stala jeho velkým koníčkem. Vše dělal pro své potěšení, ale uměl i potěšit lidi ve svém okolí, které svými řezbami obdaroval. Měl rád lípu a dřevo ovocných stromů, pro sebe však objevil šeřík pro jeho barevnost. Nemoc v roce 2009 mu ale tuto zálibu překazila.

I přesto stále hodně četl, studoval články, knížky a materiály o obcích Valašska a o životě v tomto kraji. Se zájmem sledoval současnost i historii. S neobyčejným zaujetím četl jakouko-

liv zmínku o Halenkovu či Halenkovjanech. Tyto zajímavosti shromažďoval a v roce 2004, při příležitosti 350. výročí založení obce, vydal sborník „Napsali o Halenkovu“, kterým chtěl potěšit srdce rodáků.

Ke stejnému výročí se nemalou měrou podílel na přípravě výstavy děl halenkovských řezbářů a umělců, sám zde také vystavoval. Výstava měla velký úspěch, rozšířila povědomí o tvorbě v obci jak mezi místními, tak i mezi přespolními návštěvníky.

V roce 2007 vydala Základní škola ke svému 40-tému výročí trvání Almanach, kterému Josef, jako člen redakční rady pomohl vzniknout díky obětavé pomoci, drahocennému času a trpělivosti při mravenčí práci.

V roce 2009 jej postihla mozková příhoda, kdy ochrnl na levou polovinu těla. Péče lékařů, ale hlavně jeho pevná vůle a houževnatost v rehabilitačním cvičení dokázaly, že brzy opět stál na nohou a chodil.

V dubnu 2016 jej mozková příhoda zasáhla znovu. Sílu na překonání jejich následků už nenašel. Jeho pozemská cesta skončila v neděli, 17. července 2016, ve věku 78 let.

Káva, na kterou jsem dostala pozvání k oživení všech vzpomínek je dopita. Vzpomínky však běží stále v rodině, u známých a věřím, že i u žáků, které učil.

Osobně připojuji také své vzpomínky. Jako docela malé dítě, držíc se za ruku svého tatínka na nějakém sportovním dnu v Halenkově jsem sledova-

la cvičení na hrazdě mladíka Josefa. Jeho opakované vzpěry na rukou neprozrazovaly jenom sílu v pažích, ale byly důkazem neúnavného tréninku. Právem také sklídl vedle našeho obdivu i potlesk všech přítomných.

Později, když byl spolužákem mého bratra v Halenkově i na Vsetíně v Gymnáziu, byl častým hostem u nás při společném řešení složitých učebních úkolů. Jeho slušné chování, uctivé ke starším, odpovědný přístup ke všemu, co dělal i říkal, nebylo možné nevidět, přímo motivačně oslovovalo.

O talentu a zručnosti k manuální práci jsem se přesvědčila v době, když spolu s tatínkem a mladším synem pokrývali plechem střechu našeho hospodářského stavení. Jako by byl vyučen v oboru.

Stal se i vyučujícím a s úctou respektovaným učitelem obou mých synů, uměl povzbudit, pochválit i citlivě napomenout, když bylo třeba.

Řekla bych, že napomínal silou svého pohledu.

A sílu Josefova pohledu, plného soucítění, upřímného pochopení s pevným stiskem ruky při pohřbu našeho syna Jirky, cítím i přes odstup jedenácti let ještě dnes.

Své milé vzpomínky na osobnost učitele Josefa Václavíka bych ráda ukončila slovy básně:

*„Byli kdysi, byli taková lidé,
kteří dovedli proměnit v červenec
i tu nejkrutější zimu, která lomcuje
světem ...“*

Jana Trtíková

Fotbalisté zvou na mundial

Fotbal si teď užívá krátké období letního klidu mezi koncem staré a začátkem nové sezony. V sobotu 28. července se ale na trávníku halenkovského hřiště rozhoří tradiční souboj O pohár starosty obce Halenkov. V rámci fotbalového mundialu se utká čtveřice místních částí Kuželky, Dinotice, Černé a Doliny. Během celého dne bude připraveno bohaté občerstvení k jídlu i pití. Po skončení turnaje přijde na řadu hudební program. Všichni jsou srdečně zváni.

Zhodnocení uplynulé sezony vám přineseme v příštím vydání zpravodaje, protože v době uzávěrky tohoto čísla ještě nebyla úplně u konce.

Výkonný výbor TJ Tatran Halenkov

Fotil Jiří Tkadlec - děkujeme.

Na výlety s hrozenkovskou Charitou

"Už brzo pojeduuu," směje se paní Maruška a mává papírem v ruce. "Dostala jsem od děcek jako dárek výlet z Charitů a vybrala jsem si Turzovku. Mám ju předplacenů třikrát," chlubit se na oko žena. "Víte, Turzovka je moje srdeční poutní místo. Mám to tam ráda. Vyzpovídám sa tam, naberu vodičku," dodává a schovává dárkový výletní poukaz do kabelky.

Charita Nový Hrozenkov, lépe řečeno její sociální doprava však nemá v nabídce pouze Turzovku. V následujících týdnech jsou plánovány například tyto výlety:

26. června - Poutní výlet do Štípy. Cena zájezdu 250,- Kč

16. července - Luhačovice. Cena zájezdu 300,- Kč

16. srpna - Trenčín, poutní místo Skalka. Cena zájezdu 450,- Kč

Více informací nejen o nejbližších zájezdech, ale také o dárkových výletních poukazech získáte přímo u vedoucí sociální dopravy Lucie Krajčové. Kontaktovat ji můžete

na telefonním čísle 734 875 592 nebo na e-mailové adrese: lucie.krajcova@nhrozenkov.charita.cz.

(ren), ilustrační snímek Josef Vrážel

Květen v Charitě ve znamení květin, Mistříňanky a Maxe Kašparů

V pátek 11. května to u nás na Charitě vypadalo jako v květinářství. Kam oko pohlédlo, byly kytičky - a to pár stovek. Důvod? Prostý. Den matek. "Jenom v terénu jsme jich rozdali na 200 kusů," říká Iva Prejzková, vedoucí pečovatelské služby. "Bylo to logisticky náročnější, ale zvládli jsme to. Velké poděkování za to patří hlavně našim pečovatelkám."

Kytičky však neputovaly jen za našimi klientkami do terénu, ale také do Denního stacionáře Slunečnice na Halenkově a do Domu pokojného stáří v Novém Hrozenkově. A na všech místech mělo jejich předávání jedno společné - spoustu emocí a slziček radosti, vždyť některé z maminek či babiček dostaly kytíčku poprvé. "Člověk by nevěřil, co květina dokáže," směje se jedna z pečovatelek a přibližuje svou zkušenost z předání květiny u klientky, s kterou bývá občas "těžké" pořízení. "Najednou byla laskavá, vodu mi nabídla, chtěla si povídat," směje se pracovnice Charity.

"Víte, co jim udělalo největší radost? Že si na ně někdo vzpomněl. Někdo na ně myslel a jen tak jim daroval kytíčku. To pohladí na duši i srdíčku," uvažuje nahlas další z týmu pečovatelek.

KONCERT

Květiny měly své místo i při druhé akci, kterou Charita Nový Hrozenkov pořádala ke Dni matek. Šlo o koncert slavné Mistříňanky. Kapela se skutečně převedla v celé své kráse. Hudba prokládaná mistrným doprovodným slovem bavila všechny přítomné v sále. Při poslední písni, věnované právě všem maminkám, dostala každá z přítomných žen v sále opět květinu a slzy tekly proudem. Nutno dodat, že kromě toho nechyběly ani koláčky, bílé víno a hlavně dobrá nálada. "Už dlouho jsem neviděla moji babičku tak veselou," říká mladá žena, která seděla hned u prvního stolu. "Víte, ona má Alzheimeru, ale dnes byla jak vyměněná. Zнала slova snad všech písniček. A jak zpívala," říká rozjařeně vnučka. "I žárovky šroubovala," dodává se smíchem a naznačí pohyby rukou. "Táta se zlobil, že dělá ostudu, ale dyť ona byla jenom šťastná, jako už dlouho ne."

PŘEDNÁŠKA

Třetí "májovou" akcí, kterou pořádala Charita Nový Hrozenkov 18. května v sále Lidového domu, byla přednáška známého psychiatra, kněze, autora řady knižních bestsellerů Maxe Kašparů na téma "Čtyři zabijáci našich vztahů".

Zájem byl veliký, někteří z posluchačů neváhali a přijeli třeba až z jižní

Moravy. „Víte, on je kapacita a ví, o čem mluví,“ reaguje žena, jež si v průběhu celé přednášky dělala pečlivě poznámky. „Vztahy mezi lidmi, sami se sebou, s Bohem, to je alfa a omega veškerého našeho konání,“ podotkne a přidá se k zástupu mnoha zájemců o podpis.

Při odchodu ze sálu zachytí Maxe Kašparů za ruku muž: "Děkuju. Děkuju vám za všechno," vysype ze sebe se slzami v očích. "Ale za co?", opáčí M. Kašparů. "Vy a vaše knížky mě přivedly zpátky na cestu," hlesne.

(ren), ilustrační snímek J. Vrážel

P.S.: Velké díky patří květinářství z Halenkov, květinářství z Karolinky - Leoně Šulákové a květinářství z Velkých Karlovic - Marcele Jurečkové a Miroslavě Vojvodíkové, které kytičky k tomuto dni věnovaly.

**Členové Klubu
českých/halenkovských
turistů
Vás zdraví
ze zdolaných
vrcholů hor
a přejí Vám krásné
dovolenkové zážitky
plné pohybu**

Itálie Apeniny, Monti Sibillini.

Vysoké Tatry, Zbojnická chata.

Rumunsko, pohoří Retezat. Vrchol Peleaga.